

1. BOSWACHTER

'Hé Casper, geef de hamer nog eens even aan!'

Casper rommelt wat in de grote gereedschapskist die op de tuintafel staat. 'Hebbes!'

Zijn vader staat op de ladder tegen de grote boom in de achtertuin. Het ziet er een beetje wiebelig uit. Maar pap weet heus wel wat hij doet.

Casper geeft de hamer aan en kijkt toe hoe zijn vader een spijker op de juiste plaats in het hout slaat.

Al een paar dagen zijn ze samen bezig met het bouwen van een boomhut. Eerst hebben ze een bouwtekening gemaakt. Daarna hebben ze planken op maat gezaagd. De steunbalken en dwarsbalken zitten al vast in de boom. Dat zijn de balken die de boomhut stevig maken.

Nu is pap bezig met de vloer. Omdat het erg ingewikkeld is om een vloer stevig te maken, kan Casper daar niet zo veel bij helpen. Maar dat geeft niets. Er is namelijk genoeg te doen. Hij geeft het gereedschap aan en doet ondertussen klusjes in de tuin. De tomaten kunnen geplukt worden en het appelboompje hangt vol rijpe appels. Die moeten er natuurlijk ook allemaal af. Als je een tomaat plukt, moet het groene kroontje er altijd op blijven zitten. Dan blijft de tomaat langer goed, weet Casper.

Op zijn knieën plukt Casper de ene na de andere

tomaat. Dan ziet hij een slak tussen de tomatenplantjes. Hela, dat mag niet! Slakken eten de blaadjes op en dan gaan de planten dood. Hij pakt de slak op bij het huisje en zet hem verderop op de stenen. Een slak is een weekdier. Dat betekent dat hij geen wervels heeft. Aan de onderkant zitten veel spieren, anders zou hij niet kunnen kruipen. Casper weet heel veel over de natuur. De natuur is het mooiste wat er is.

‘Zo, harde werkers, het is tijd voor een pauze!’ Mama zet een kop koffie en een glas sap op de tuintafel. Ze legt er ook stukjes van een chocoladereep bij.

Hmm, chocola, lekker!

Daar komt Jens ook naar buiten. Hij stopt een stukje chocola in zijn mond. ‘Oh, zijn jullie met de boomhut bezig?’

Casper knikt en geeft zijn broertje een duwtje. ‘Wacht jij maar, als hij af is, mag jij er ook in.’

‘Nou, dat duurt nog wel een tijdje, denk ik’, zegt pap, die van de ladder af komt. ‘De hut is nog lang niet af.’

‘Ik mag toch ook wel helpen?’ vraagt Jens.

‘Tuurlijk!’ Pap slaat zijn arm om Jens’ schouder.

Casper haalt zijn schouders op. Hij had er niet aan gedacht dat Jens ook zou willen helpen. Eigenlijk zou hij liever alleen met pap aan de boomhut werken. Maar dat is natuurlijk niet eerlijk.

Het is nog best warm voor deze tijd van het jaar. Je kunt nog makkelijk zonder jas buiten zitten.

Casper houdt ervan om in de tuin te zijn. Ze wonen aan de rand van het bos en het hele jaar kun je de vogels en de geluiden van het bos horen.

Hij kijkt naar zijn vader, die van zijn koffie zit te drinken.

Pap houdt ook van de natuur, hij is boswachter.

Casper wil zelf ook boswachter worden, en niet zonder reden. Hij weet dat de natuur het zwaar heeft in Nederland. Er is bijvoorbeeld veel te veel stikstof in de lucht, wat erg slecht is voor de natuur.

Als Casper boswachter wordt, dan zal hij oplossingen bedenken voor deze problemen. Daar is hij nu ook al mee bezig.

Casper neemt het laatste hapje van zijn chocola. In chocola zit een stofje waar je vrolijk van wordt. Dat stofje heet endorfine. Maar of het echt zou werken als je verdrietig bent, dat weet Casper niet precies.

‘Hé, dagdromer, kom je nog helpen?’

Casper schrikt op van de stem van zijn vader.

‘Ik kom al!’